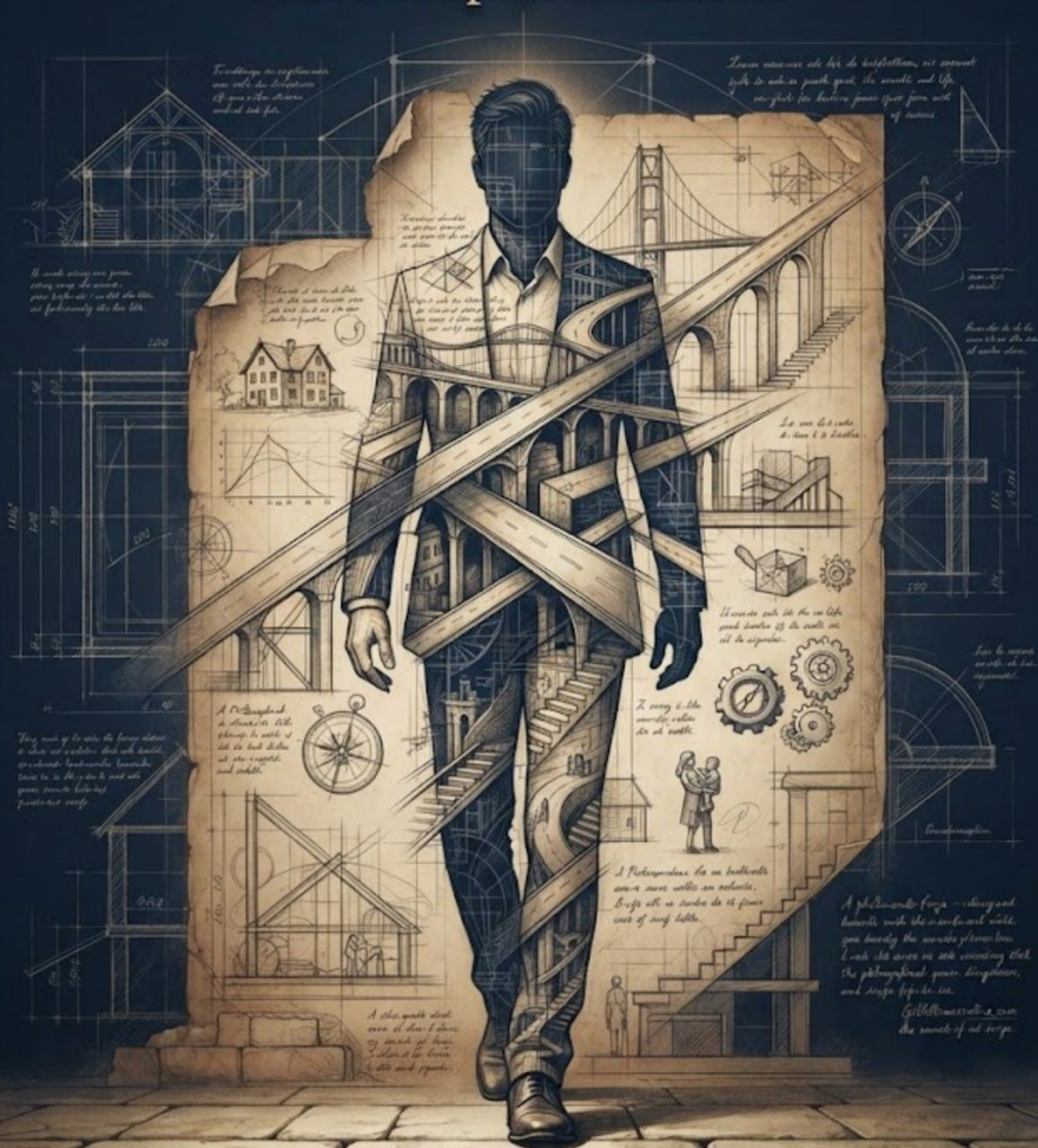

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

LIFE IS A PROJECT

A Philosophical Memoir

FUNDAMENTA

Gillettenarrative.com

ĐỜI LÀ MỘT DỰ ÁN GILLETTE

GILLETTE AUDIO — NANDO NGƯỜI CHÉP CHUYỆN — GILLETTENARRATIVE.COM

Trong kiến trúc và kỹ nghệ xã hội có một quy tắc: muốn xây gì đi nữa, nếu không có nền móng để bắt đầu, bạn sẽ chẳng bao giờ xác định được dự án.

Đời là công trình kiến trúc lớn nhất của chúng ta. Và chúng ta là dự án — nằm trong một thứ kỹ nghệ theo đuổi sự bất toàn làm thước đo cao nhất cho những gì một con người có thể đạt tới.

Hôm nay tôi thấy mình ở trong một phòng khám phục hồi chức năng. Rất nhiều người bệnh, mắc những chứng bệnh đã cướp mất cử động tự nhiên của họ. Và tôi hiểu ngay vì sao mình có mặt ở đó.

Tôi đã được chọn để hiểu nỗi khó nhọc của con người và viết nó ra — vì nếu có một điều người bệnh không làm nổi, thì đó là nói cho chính xác họ đau đến mức nào và vì sao.

Đau khổ là khi những hành động thường ngày bị lấy đi. Một hôm chúng bị thu hồi, thế thôi. Không lời giải thích. Đời bạn hấp thụ một chứng bệnh. Nhưng cái giá thì chẳng bao giờ được báo trước.

Tôi gặp những người bệnh mình quen. Một. Hai. Ba. Bốn. Và tôi hiểu mình đang ở trong một bài học. Nhưng bài học nào?

Tôi vẫn trẻ trong tâm hồn và nhìn những người khác sửa soạn sang bờ bên kia. Vì sao? Tôi phải hiểu ra điều gì?

Chuyển lái xe về nhà đầy chao đảo — lớp lớp ký ức về những khoảnh khắc từng chia sẻ, và ai cũng nhớ Nando qua biệt danh: người nói trước cú đánh của mình — rồi treo nó lên tường. Người nói những điều quá quắt rồi làm đúng như thế. Lần nào cũng vậy. Chẳng có gì chịu nằm lại làm chuyện tưởng tượng.

Con gái tôi bảo khi nào thấy tôi già đi, nó sẽ nhốt tôi vào một bệnh viện tâm thần. Tôi trả lời đơn giản: tôi nhờ nó tìm một chỗ toàn đàn bà. Đó là nơi duy nhất tôi thấy như ở nhà.

Đàn ông chúng tôi sinh ra từ một người đàn bà. Và phần lớn chúng tôi hẳn đã quay lại đó nếu có thể. Điều ấy bất di bất dịch. Không lẫn vào đâu được. Còn bệnh tật chỉ là một lối đi qua để nói: tôi đã ở đây.

Rốt cuộc, chỉ còn lại một cách đọc:

Phải, tôi quen ông ấy thật. Ông ấy không phải người bạn tưởng đâu. Ông ấy là Nando — cái ông ở Gillette.

Nando